

Từ Nghiệp Luân đến Pháp Luân

Thưa ngài trưởng lão tôn quý,

Lý do để con viết lá thư này là để đặt ra trước ngài một vấn đề quan trọng mà con đang gặp phải. Mặc dù nói chung tâm con thường an tịnh, sáng suốt và bình tĩnh, nhưng con lại dễ mất kiểm soát trong những việc tầm thường bình nhật. Sau đó con cứ tiếp tục khen ngợi và khêu gợi như một người phụ nữ điên rồ thiếu giáo dục. Vì cái tập khí này mà con khiến cho các thành viên khác trong gia đình rất bức bối, ngay cả bạn bè và hàng xóm cũng khó chịu. Con cảm thấy ghê tởm chính mình. Nhưng nhanh chóng sau đó tâm con thoát khỏi trạng thái điên rồ của tức giận. Nó trở lại trạng thái trong sáng, và con quên luôn chuyện vừa xảy ra! Nó giống như một làn gió thổi qua một mặt hồ yên tĩnh. Những làn nước bị khiêu khích và gợn sóng bởi làn gió trở lại trạng thái bình thường sau khi làn gió đi qua. Nét gợn không sâu.

Mặc dù điều này không ảnh hưởng đáng kể đến con, nhưng những người xung quanh bị ảnh hưởng rất nhiều. Họ không dễ dàng quên hết như con đã làm. Vì vậy trong cuộc sống hàng ngày con cứ vô tình kiếm thêm kẻ thù. Con trở thành một chủ đề khó ưa của họ. Con muốn được thoát khỏi tình trạng có tập khí đáng ghét này.

Thưa ngài, con tìm lời khuyên của ngài cho mục đích này.

Sau mỗi tai nạn kiểu đó con có thể thẩm định lại toàn bộ sự việc một cách chính xác. Con có thể thấy rất rõ yếu điểm của mình. Con cũng có thể thấy nó đến như thế nào. Con cũng có thể thấy được những yếu điểm của những ai liên quan. Con tự nhủ con phải tự mình ngăn chặn cái khuyết điểm đó. Vậy mà con cứ tiếp tục lặp lại lỗi cũ.

Bây giờ thì nó đã gần như trở thành thói quen. Đôi khi con hỏi phải chăng có một năng lực mạnh mẽ tiềm ẩn đằng sau nó. Ngay cả có nó đi nữa, nó chính là lỗi của con vì đã để cho mình trượt dài trong đó. Để làm rõ hơn, thưa ngài, con phải kể đến một tình tiết khác. Con có thể thấy quá khứ của mình xa đến mười hai ngàn năm. Tất nhiên là không phải tất cả mọi thứ, nhưng là những nghiệp xấu và tốt đang ảnh hưởng đến đời sống hiện tại của con.

Có ba đời từ những kiếp sống đó mà nay đang ảnh hưởng lớn đến đời sống hiện tại.

1. Một kiếp sống mà con đã từng là một công chúa trong một vương quốc thịnh vượng ở biển Atlantic cách đây 12 ngàn năm.
2. Sau đó là một kiếp khác mà con đã là một công chúa cực kỳ thông minh và xinh đẹp ở đảo quốc Laṅkāpura (Sri Lanka) người có năng lực trị vì như một nam nhân tài giỏi.
3. Một đời sống mà con là nàng hầu khả kính của Hoàng hậu Anulā trong thời kỳ cầm quyền của vua Devānampiyatissa, nơi con đã trở thành Ni sư cùng với hoàng hậu và thực hành giáo pháp trong trú xá gần Srī Mahā Bodhi. (trong đời sống xuất gia tu hành này đã tạo cho con những nghiệp lành mà nay con vẫn được thừa hưởng. Con có cảm giác là nhờ năng lực này mà con có thể trở lại trạng thái thăng bằng và an tịnh ngay sau mỗi hành động.)

Trong đời sống này con đã đi qua những điều đau khổ không thể diễn tả hết giữa những dằn vặt tâm can bất tận. Con đã bị đẩy đến phải chịu trách nhiệm cho những lỗi lầm của người khác, và bị hạ nhục, xỉ vả giữa chốn đông người. Con bị khinh bỉ và trở thành con rối cho mọi người cười cợt. Đây chính là giai đoạn cuối của kết quả của những nghiệp bất thiện mà con đã tạo trong kiếp con là Công Chúa của đảo quốc Laṅkāpura. Mặc dù (trong những kiếp trước) con đã phải trả quả cay đắng cho nghiệp ác đó, giờ đây nó chỉ là phần ít ỏi còn dư sót lại như chút hơi ấm còn dư âm sau khi đồng than hừng đã dập tắt. Con đã từng đau đớn nhận cái kết trực tiếp từ kiếp sống con là nô lệ cho những tu sĩ trong một cái đền Hindu ở miền Nam Ấn. Đó chính là kiếp mà con phải chịu đựng sự tra tấn khổ đau như một con thú.

(trong 1 kiếp quá khứ) Tôi đã yêu chồng của một người phụ nữ khác và đã sử dụng uy quyền của hoàng gia thông qua anh mình, vì chúng tôi cùng thống trị, để bỏ tù cô ta một cách đầy hèn học. Cô ấy từng là một phụ nữ đoan chính với vẻ đẹp mong manh, người rất trung thành với chồng mình. Cô ấy đã cực kỳ sốc và kinh hãi, chịu đựng khổ đau do bị tra tấn. Trong thâm tâm tôi đã rất thích thú khi ra đòn tra tấn và khiến cô ấy đau đớn thảm thương.

Vì những trò chơi của tôi mà cô ấy trở thành tâm điểm của những chỉ trích khắp nơi. Chồng cô ấy trách mắng và đuổi cô ấy đi. Nhưng khi đó cô ấy đang mang thai ở thời kỳ thai đã lớn. Cô ấy đã đau khổ đến tận cùng, bị xã hội lên án, và chết tức tưởi đau đớn.

Trong kiếp hiện tại này con đang trả giá xứng đáng cho ác nghiệp đã tạo trong kiếp đó. Tôi đã bị chia rẽ và bị phán xét. Con đã bị chồng và nhà chồng mĩa mai và nạt nộ nghiêm trọng. Con phải khổ sở cùng với các con của tôi như những kẻ bị ruồng bỏ không ai muốn giúp đỡ. Tôi cũng đã bị bắt phải chịu trách nhiệm cho những lỗi lầm mà tôi chưa từng phạm phải, và đã trở thành nạn nhân của những xỉ vả công khai công cộng. Con coi như đã bị bỏ tù. Nay con đang sống hoàn toàn cô đơn với những đứa con của mình vì bị chồng ruồng bỏ.

Khi tất cả các căng thẳng đó tiến đến con như vùi dập, thì chính sức mạnh của những thiện nghiệp đã làm (phước báu của việc giữ giới khi tu hành) đã nổi lên, và con thực sự cảm thấy tò mò muốn biết nguyên nhân của chúng. Từ đó con quen dần với việc tìm kiếm sâu hơn trong kho tàng triết lý Đạo Phật và sự thật. Con đã dần thích việc đọc sách và làm phước thiện. Con trở nên dính vào Pháp. Con mất tâm và trí tuệ đã mở ra. Mặc cho bao nhiêu nỗi thống khổ đã trải qua do nghiệp đưa đẩy, giờ đây tôi không có chút dằn vặt tâm linh nào. Con đã quên hết những đớn đau đó. Con không còn bị chúng ảnh hưởng.

Những gì con thấy chỉ là các hồi tưởng. Tôi tên là Aneeha khi tôi là công chúa điện hạ trong vương quốc ở Biển Atlantic. Khi tôi vừa tròn 14 tuổi tôi được đưa vào thế phát trong một tu viện để tu học về thuốc. Tôi được hướng dẫn ngồi trước một cái ao hoa súng và thực hành thiền định với đề mục màu xanh dương. Việc thực hành thiền định trên đề mục màu xanh dương với mục đích làm cho ánh sáng màu xanh sinh khởi và chiếu sáng từ tâm tôi để chữa bệnh cho các bệnh nhân – những người có vết thương do mổ xẻ và ánh sáng phát ra từ tâm tôi cũng có tác dụng làm giảm đau.

Trong thời đại đó y khoa được kết hợp với các loại năng lực thần thông. Những tu sĩ biết rằng tôi có khả năng đặc biệt – có thể phát ra ánh sáng màu xanh từ tâm. Tuy nhiên, tôi chỉ thực hành trong 4 năm. Đến tuổi 18 tôi chạy trốn khỏi đền thờ đó, và rồi chạy trốn khỏi vương quốc đó. Trong kiếp sống hiện tại, bất cứ lúc nào nhìn thấy hoa súng, tâm con lại cảm thấy tịnh lạc, nhất tâm và tỏa sáng. Sáng

khoái, tâm con trở nên hiền hòa trong lặng như thể (mọi phiền não nghiệp chướng) đã được dập tắt. Những đóa hoa sủng tạo cảm giác rất dễ chịu cho con. Màu xanh dương cầu bầu trời cũng làm con cảm thấy rất tuyệt. Tôi nói đến ba kiếp sống quá khứ vì chúng liên hệ đến đời sống hiện tại này.

Câu hỏi:

1. Có phải sự phẫn nộ điên cuồng trong tâm là một phần của ác nghiệp?
2. Con có thể làm cho tâm yên lặng bằng cách phát triển thiền trên đề mục xanh dương không?

Tái bút: Con có thể nhận ra những người trong hiện tại có liên hệ đến những người trong các kiếp trước. Những người gần gũi bây giờ đã từng là những người bạn khải kính trong kiếp quá khứ. Một phần khác trong số người thân hiện tại lại là những kẻ thù của kiếp quá khứ. Nhưng giờ đây con có cảm giác bình đẳng với cả hai nhóm. Bên cạnh đó cũng có những người bạn tâm giao mà họ không ở trong cảnh giới này. Họ cho con biết về những kiếp quá khứ của mình (cái mà con không thể nhớ được). Con cũng được cho biết rằng mình đến trái đất từ cảnh giới Tứ Đại Thiên Vương (Cātummahārājika) khoảng 12 ngàn năm trước, và con sẽ quay lại cảnh giới đó ngay sau kiếp sống này.

Con có thể thấy hai đời sống nữa đang chờ đợi, một kiếp sẽ là một bác sĩ chuyên khoa phẫu thuật. Sau kiếp đó sẽ là kiếp mà con sẽ là một nhà sư. Cả hai đời sống kế tiếp đều là trong hình hài nam giới. Trong hai đời kế tiếp thì hững thiệ nghiệp đã tạo trong quá khứ sẽ cho quả và chi phối mãnh liệt nhất. Mặc dù vậy con cũng thấy có một khoảng trống lớn giữa các kiếp sống này mà không biết trong khoảng thời gian ở giữa đó thì mình là ai ở đâu. Và bây giờ thì con được thông tin là mình sẽ tái sinh lên cảnh Tứ Đại Thiên vương trong khoảng đó. Khi tâm con trong sáng, (những thông điệp) được truyền đến với con.

Ngoài ra con còn được truyền các thông tin từ một hành tinh quay quanh một ngôi sao cách thế giới chúng ta độ 500 năm ánh sáng. Ngôi sao đó nằm trong chòm sao Taurus (in Pleiades in the star constellation Taurus) trong cùng dải ngân hà với chúng ta. Họ cũng cho con biết là con có thể sinh lên đó sau 10 năm nữa.

Những cư dân trên hành tinh đó có năng lực đi lại trên viễn căn của sóng tư tưởng.

Họ đã phát triển rất cao trong lĩnh vực tư duy khoa học và năng lực thần thông. Họ giao tiếp bằng tư tưởng (tâm truyền tâm). Họ đã truyền hình một số sự kiện quan trọng trong kỷ nguyên của chúng ta theo những kiểu truyền hình nào đó. Một phần của những bài giảng của Đức Phật Thích Ca cũng có ở đó.

Khi con tìm những thông tin này thì thấy trong một số sách thiên văn rằng một số nhà nghiên cứu vũ trụ và đời sống đã nghi ngờ rằng có hệ mặt trời trong chòm sao (Taurus). Các nhà khoa học nghi ngờ vì có những bằng chứng xác đáng theo logic, đó là lý do để nghi vấn. Con cảm thấy phấn khích vô cùng khi biết rằng cwu dân ở đó có tâm thức pahts triển rất mạng mẽ và thật xứng đáng để giao du với họ. Trong bốn tháng gần đây con thường nhận được những thông tin như vậy. Bây giờ thì họ không giao hảo với con tiếp nữa. Họ đã chờ cho nghiệp xấu của con phải trả hết và tâm trí con trong sáng hơn để họ gửi thông tin tiếp.

Con không cảm thấy có gì là kinh khủng hay lớn lao trong các sự kiện đó. Con chỉ thấy qua đó sinh tử luân hồi thật bao xa. Chu dù giờ đây con đang trong cảnh giới này ở thế gian, hay kiếp sau con sẽ ở trên cõi Tứ Đại Thiên Vương thì cũng thế thôi. Không có gì để thích thú đặc biệt. Có phải tất cả những thứ đó đều được tạo ra bởi năng lực siêu phẩm là “tâm”? Con chỉ mong cầu giác ngộ trở thành bậc toàn giác. Đây là đời sống cuối con là người nữ. Con có cảm giác là mình đang trả giá cho tất cả các nghiệp nặng đã làm trong sinh tử luân hồi (saṃsāra). Sau kiếp này, đường đời trước mặt con là rõ ràng, rộng rãi và trực thẳng. Không có các chướng ngại trên con đường sắp bước tiếp.

Tâm con trải rộng mênh mông như bầu trời. Con thấy tất cả những điều này chỉ trong một sát na. Sau đó tâm thức trở nên lặng lẽ và mờ nhạt. bây giờ đây con cảm thấy điều đó rất mạnh mẽ.

Con xin ngài, bậc đại Trưởng lão, hãy cho con lời khuyên thích hợp cho chuyến đi này. Con tin rằng chỉ có ngài là người có thể giúp hướng dẫn con nơi lối rẽ trên hành trình này. Con xin lỗi ngài ngàn lần vì đã làm phiền ngài với những lá thư dài dòng này.

P.S. Tái bút.

Sau khi viết lá thư này con cảm thấy mình có thể tự giải quyết vấn đề. Cơn giận điên cuồng là đặc tính của cái tập khí mà con đã huân tập và củng cố trong thời kỳ tạo ra ác nghiệp đã nói. Hôm nay nó bùng nổ như là một vũ khí tự mình tra tấn để đem đến sự khiển trách và khinh bỉ. Trong thời quá khứ, nó là vũ khí để thống trị người khác. Nhìn xem cách mà nghiệp tạo ra kết quả của nó. Giờ đây con phải vượt lên và cắt đứt nghiệp lực này. Nhưng làm như thế nào? Nó thường đến ở những thời điểm mà mình không để ý nhất, bất ngờ như cái vòi rồng.

Con sẽ cho ngài biết cách mà kiếp nữ nhân này sẽ kết thúc khi con gặp ngài, bậc trưởng lão khả kính. Nó là một câu chuyện thú vị về nghiệp lực.

An Epilogue

Chúng tôi đã không có cơ hội được nghe câu chuyện thú vị về nghiệp lực đã được gợi ý ở câu cuối của bức thư bởi vì người phụ nữ đó đã không xuất hiện vào ngày mà vị Thầy khả kính của chúng tôi chỉ định. Mặc dù Thầy và những người biết lá thư này đã chờ đợi một lá thư giải thích vì sao bà ấy không xuất hiện vào ngày đã hẹn, hay làm một cuộc hẹn khác. Điều đó đã không bao giờ xảy ra. Chúng tôi cũng không biết đó có phải là sự cản trở của một nghiệp lực khác xảy ra như một nghiệp đối kháng. Ngăn cản bà ta đến gặp vị thầy khả kính của chúng tôi cho đến lúc thầy của chúng tôi viên tịch.

Cho dù điều gì đã xảy ra, mong rằng độc giả của chúng ta bằng lòng với mẩu chuyện hồi ký chưa hoàn thành này và được khuyến khích để nhìn nhận quả của nghiệp và thay đổi nghiệp. hướng đến Pháp bảo cao thượng. Câu chuyện hồi ức này giúp chúng ta có chánh kiến. Người mẹ này chứng thực cho thuật ngữ của người Sinhala là “Khổ đau đã đến là một ngọt”, hay nói cách khác; “khổ đau đã trải qua là những bài pháp ngọt ngào”. Bà ấy đã chấp nhận những gì xảy ra trogn cuộc đời này như là kết quả của dư nghiệp quá khứ, bánh xe nghiệp không ghiền nát số phận con người, nó trở thành bánh xe pháp may mắn giúp người giác ngộ và sống đời bao dung không oán trách hay đổ lỗi lên người khác. Chính sự chấp

nhận này khiến cho khổ đau và nghiệp chướng không tiếp tục luân lưu trong nhân gian.

Khemarama Việt Nam 01/02/2018

TKN Pháp Hỷ - Dhammananda dịch từ một bài pháp của Bhikkhu K. Ñāṇananda

From the Wheel of Kamma to the Wheel of Dhamma

Notes

1. “...*Kammassakomhi kammadāyādo kammayoni kammabandhu kammapaṭisaraṇo yaṃ kammaṃ karissāmi kalyāṇaṃ vā pāpaṃ vā tassa dāyādo bhavissāmi*’ti abhiñhaṃ paccavekkhitabbaṃ itthiyā vā purisena vā gahaṭṭhena vā pabbajitena vā.” - *Thāna Sutta, Anguttara Nikāya 3, page 72, PTS*

“A woman or man, a layman or monk should constantly reflect thus, ‘I am the owner of my kamma, I am the inheritor of my kamma, kamma is my matrix, kamma is my relative, kamma is my resort, whatever kamma I do, whether good or evil, I will be its inheritor.’”

2. “*Evameva kho, bhikkhave, avijjūpanisā saṅkhārā, saṅkhārū-panisaṃ viññāṇaṃ, viññāṇūpanisaṃ nāmarūpaṃ, nāmarūpū-panisaṃ salāyatanāṃ, salāyatanūpaniso phasso, phassūpanisā vedanā, vedanūpanisā taṇhā, taṇhūpanisaṃ upādānaṃ, upādānūpaniso bhavo, bhavūpanisā jāti, jātūpanisaṃ dukkhaṃ, dukkhūpanisā saddhā, saddhūpanisaṃ pāmojjaṃ, pāmojjūpanisā pīti, pītūpanisā passaddhi, passad-dhūpanisaṃ sukhaṃ, sukhūpaniso samādhi, samādhūpanisaṃ yathābhūtañāṇadassanaṃ, yathābhūtañāṇadassanūpanisā nibbidā, nibbidūpaniso virāgo, virūgūpanisā vimutti, vimuttūpanisaṃ khayeñāṇaṃ.*”

- *Upanisā Sutta, Saṃyutta Nikāya*

Vol. 2, page 32, PTS

3. “*Imasmiṃ sati idaṃ hoti. Imassuppādā idaṃ uppajjati. Imasmiṃ asati idaṃ na hoti. Imassa nirodhā idhaṃ nirujjhati, yadidaṃ avijjā paccayā saṅkhārā, saṅkhārapaccayā viññāṇaṃ, viññāṇapaccayā nāmarūpaṃ, nāmarūpapaccayā salāyatanāṃ, salāyatanapaccayā phasso, phassapaccayā vedanā, vedanāpaccayā*

*taṇhā, taṇhāpaccayā upādānaṃ, upādānapaccayā bhavo, bhavapaccayā jāti,
jātipaccayā jarāmaraṇaṃ, sokaparidevadukkhadomanassupāsāyā sambh-
avanti. Evametassa kevalassa dukkhakkhandhassa samudayo hoti. Avijjāyatveva
asesavirūganirodhā saṅkhāranirodho, saṅkhāranirodhā viññāṇanirodho,
viññāṇanirodhā nāmarūpa- nirodho, nāmarūpa-nirodhā saḷāyatana-
nirodho, saḷāyatana- nirodhā phassanirodho, phassanirodhā vedanānirodho,
vedanānirodhā taṇhānirodho, taṇhānirodhā upādānanirodho, upādānanirodhā bhavanirodho,
bhavanirodhā jātinirodho, jātinirodhā jarāmaraṇasokaparidevadukkhadomanassu-
pāsāyā nirujjhanti. Evametassa kevalassa dukkhakkhandhassa nirodho hoti.” -
Bahudhātuka Sutta, Majjhima Nikāya.*